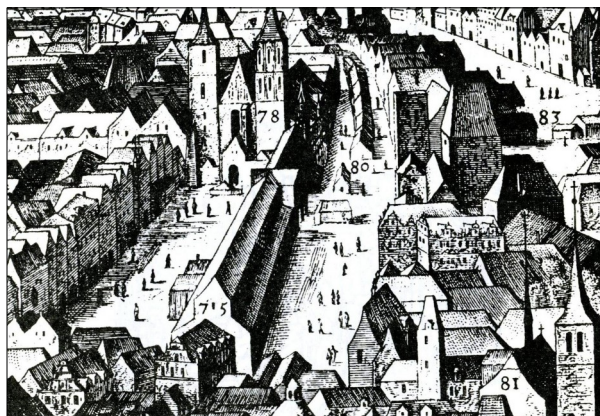

Nejdřív se nakupovalo v kotcích a pak V Kotcích

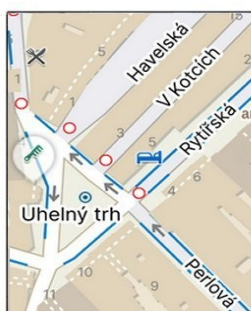

Ještě docela nedávno to byla nejkldnější ulice v Praze. Bývala krásně liduprázdná, jen občas za hezkého počasí tu na zahradní židli sedávala jedna stará paní. U nohou měla košíček s klubíčky a v rukou jehlice s pletením. Název ulice V Kotcích odkazuje na čtrnácté století. Na Sadelerově prospektu Prahy (rok 1606, obr. vpravo nahoře) je zachycena trojlodní staroměstská tržnice čp. 715. Prodejním úsekům v rozlehlé budově se tehdy říkalo kotce.

Které kamenné divadlo bylo v Praze první? Tušíte správně, že to bylo Divadlo V Kotcích.¹ O jeho zřízení v 1. patře hlavní haly rozhodla obec v roce 1738. Tržnice však musela být po šedesáti letech zbořena a přibýly nové domy. Zcela souvislá ulice² tu vznikla až v první polovině 19. století.

Po 2. světové válce se zde opět nakupovalo, a to až do roku 1974. Na ojedinělém snímku je vidět ještě poměrně málo stánků. V šedesátých letech byly po obou stranách a jako sklady sloužila sklepení v domech. Prodávalo se tu tzv. partiové zboží. Rozumí se textil II. jakosti, konfekce, kožená galanterie, bytový textil i ložní prádlo. Chodili sem i mladíci, které zajímal hlavně výprodej armádní výstroje. Někdy jsem tudy prošla také, ale spíš jen na čumendu.

Kotce v 17. století na obraze J. A. Puchmajera

Pohled na první poschodí domu U Ruky V Kotcích

V domě U Ruky se tradovalo povídání o řezbáři z doby Rudolfa II. Když pro svého synáčka zhotovil kolébku, připojil k ní šňůrkou dřevěnou ruku. Za hezkého počasí ta ruka vyčnívala z okna a při houpání kolíbkou mávala všem kolemjdoucím. Může to být pravda, ale možná si tu roztomilost jen někdo vymyslel.

- ¹ Rozumí se divadelní budova, starší byla jen Šporkova operní scéna v jeho paláci v Hybernské ulici.
- ² Sadeler sice ponechal kolem tržnice volný prostor, ale většina dnešních domů v poměrně úzké ulici stojí na gotických základech.